

AZ ARADI TIZENHÁROMRA ÉS AZ ELSŐ MINISZTERELNÖKRE EMLÉKEZETT SZEGED

DÍSZLÖVÉS A MÁRTÍROKNAK

Az Aradi vértanúk terén emlékezett tegnap Szeged az aradi tizenháromra. Az idei nemzeti gyásznapon a szónoklat és a koszorúzás összekötötte az 1848-49-es szabadságharc, valamint az 1956-os forradalom mártírjait.

Huszárok és '48-as honvédek álltak az öltönyös-ünneplős, koszorúzásra kész vezetők mellett. Az október 6-i nemzeti gyásznapon Szeged és Csongrád megye mai vezetői, a város diáksága és számos felnőtt lakója emlékezett 1848–49 hőseire és mártírjaira. A kort és hangulatát a tegnap délutáni városi ünnepségen, a szegedi Aradi vértanúk terén, az 1849. augusztus 5-i szőregi csatának emléket állító obeliszk tövében a Szegedi III. Honvédszászlóalj Hagyományőrző Egyesület egyenruhába bújt tagjai idézték.

Másfél év heroikus küzdelme után a győztesek a maguk szabályai szerint ítélték meg, s tették 1848–49 hős katonai vezetőit és az első felelős és független magyar kormány miniszterelnökét mártírrá – összegezte a történelemkönyvekből tanultakat a szónok, Sipos József. Mi a forradalom lényege? – kérdezte. Szerinte a 12 pontban foglaltak, pontosabban a polgári szabadságjogok, a polgári jogegyenlőség és a népképviselő kivívása, s leginkább a jobbágyfelszabadítás. A hősök méltatása után a vértanúk helyzetét Damjanich, Lázár és Pöltenberg, illetve a vérbíró levelét idézve érzékeltette. Batthyány Lajosról szólva Nagy Imre jutott eszébe és kijelentette: mindkét miniszterelnök diktatúra áldozata.

A mártírok nevének hallatán fehérblúzos diáklányok egy-egy szál rózsát, sötét öltönyös fiúk egy-egy szál égő gyertyát helyeztek el az 1849. évi csatákra emlékeztető obeliszk tövébenél.

Koszorút vittek Szeged és Csongrád megye jelenlegi vezetői, illetve a politikai és civil szervezetek képviselői. Megkoszorúzták az 1958. október 6-án kivégzett 1956-os mártír, Kováts József emléktábláját is. A fejet hajtó szegediek közt elvegyült a megyéspüspök is. Miközben a téren ünnepeltek, a város élt és lüktetett: autók és kerékpárosok lassítottak, gyerekek ugráltak és szaladgáltak, a villamos megállt, majd csöngetett picit. De még a galambok is megriadtak a kivégzett hősök tiszteletére elrendelt díszlövés fölcsattanásakor.

Délmagyarország, 2005. október 7.